

Written by - ஆபிதீன் -

Monday, 18 February 2019 06:39 - Last Updated Monday, 18 February 2019 06:42

உட்கட்சரீ எனற உண்மயான பயரன எழ்தினால் அடிக வந்துவிடுவாரகள் எனப்தால் வணைடாம்.

சிராஜின் உறசாகம் எனக்கும் ஒருநாள் துறறியது. துபாய் வந்ததிலிருந்து 'ஒருநல்ல செய்தி' என்று அன்றுதான் சொல்கிறார்.

'எழுதுறதை வுட்டுப்புட்டீங்களோ?' - வுடதைதனை. சந்துஷமாக இருக்கும்போது நாம் உண்மயை சொன்னாலும் அது வுடிகையாகவு எடுத்துக் கொள்வாரகள். நான் சொன்னதுபுபாய். சிராஜ் நன்றாகவு எழுதுவார்.

'இல்லவே.. அதைவிட சந்துஷம். ரபுமுகு ராத் திரி வர்றீங்க. கொண்டாடுறாமே!'. புனைவை வதைது விட்டார். அரத்தம் என்னென்று படித்தவரைக்கடே வகைக்கும் அவரது கவிதைகளின் சஸ்பென்ஸ் மாதிரி இருந்தது. அது எனக்கும் பிடித்திருந்தது. சுடாடுச் சுடாடாக வுடித்தாலும் அல்லது 'சுர'ரென்று ஊற்றினாலும் நீரா, உருகும் பனிக் கட்பியா என்று புரியாத வுண்மயக்தான். இருந்தாலும் என்ன, அவரை எனக்கும் பிடிக்கும். அதிகாரம் செய்யும் அன்பு அவருடையது. எங்கே பார்த்தாலும் 'எப்பி இருக்கிறீங்க?' என்று மணிக் கட்டை அவர் அழுத்தும் அழுத்தில் என் நரம்புகள் முழுக்புபாயும் அன்பெனும் இரத்தம்...

'இதுதான் அதுவாக இருக்கும்' என்று வாழ்க்கை முழுதும் நாம் எடுக்கிற அதிபுத்திசாலித தனமான முடிவுகளைப் புல அவரது சஸ்பென்ஸ் எனும் இருட்டுத்துளையில் நமது எந்தக் கண்டுபிபுபுகளையும் நுழைக்கலாம். பிரமாண்டம்.

அனகேமாக அது அவரது வுலை விஷயமாகத்தான் இருக்கும் என்று துன்றியது. ஐம்புத்திரண்டு வயதில் நாலாவது முறையாக எழாவது பாஸ்புரட்டுடன் - நல்ல வுளையாக employment visaவில் நுழைந்து, துபாயில் படாத பாடுபுபவருக்கு இன்றாவது விபிவு கிடதைதால் சரிதான். நான் முப்புத்திரண்டு வயதில் வுலை கடுக்கும் புுதே 'we need young people' என்று துரத்தியுடித்த ஊர் இது.

'இங்கு ருமபுவும் துட்டி, சுண்டிப்புார்த்துலு எடுக்குறான்! சுெளி மாதிரி 'மாலிஷ்'ண்ட பசேசுக்கு இடமில்லையே' என்று முனகினாலும் ஒருவழியாக அவராகவு முயன்று, சாலகைள் துறும் குன்றையை கொங்களைடன் அலையும் கயீன் லத்தீ பாக்களைப் புறந்தளளி வுலையை வாங்கி விட்டார். எம்.ஏபுடித்து விட்டு வந்து ஆபீஸ்பாய் என்று சொல்வதற்கு கபிசுசமாக இருப்புதால் 'எங்கு வுலை பார்க்கிறீங்க?' என்று யாராவது கடுக்கும் புுதே இருப்புடித்தின் முதல் பகுதியை மட்டும் சுல்லி துபிக்கும் சாமரத்தியம் வந்திருந்தது அவருக்கு. நல்லதுதான்.

'எங்கு தேங்கியிருக்கீங்க சிராஜ்?' - துபாயில் அவரை முதலில் பார்த்ததும் நான் கடுட்ட களேவி.

'தரூ - Hyatt Regency'

நண்பனாயிற்று... அதனால் எனக்கு எரிந்தது! 'சுகர் அல்ஹம் துலில் லாஹ்! நம்மள்ளெ ஒரு ஆளாசும் நல்ல நிலமைக்கு வந்தா சரிதான்' என்றனை.

'Hyatt-ததுக்கு இந்தப் பக்கமங்க'

'ஓ.. சமோமாலி பள்ளி பக்கத்துலி? நல்ல ஃப்ளாட்டுலாம் அங்கயும் இக்கிதுதான்'

'சே! அதுக்குப் பின்னாலி உள்ள பாழடைஞ்ச 'villa'லே இருக்கங்க - இருவத்தஞ்சி மலையாளிங்க அந்த ரமுவே'

நானும் கப்ட கொஞ்ச நாள் Ministry of Labour Departmentல் வலே பார்ப்பதாகத்தான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தனே முன்பெல்லாம். அங்கே நான் அப்போது சூலமணி ஆபரட்டர்! 'சூலமணி' என்றால் பாலில்லாதீ. ஈரான் குங்கும்பப்போட்டு மணக்க வதைது அதை அவ்வப்போது அரபிகளுக்கு ஊற்றிக் கொடுக்க வேண்டிய உன்னத வலே. சூலமணி குடிக்கும் வலேயை சரியாகச் செய்வார்கள் அரபிகள். எனக்கு சிராஜ் எவ்வளவோ தவலையோ?

சந்தோஷத்தைப் பார்த்தால் வலே நிரந்தரமாகப் பட்டுவிட்டது போலிருக்கிறது. விசா மாற்றுவதற்கு ஈரானின் கிஷ்தீ வுப்போவாரா அல்லது ஊர்ப்போவாரா? இங்கயே காசைக் கொடுத்து மூடியும் தான். குறுக்கு வழிகள் இல்லாத நாடா ஒரு நாடா? அதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்ட நாட்டில் என்னதான் செய்ய முடியாது?

நான் தரோ போய் சரேந்தப்போது ரமும் பரபரப்பாக இருந்தது. 'ம்.. சீக்கிரம்.. சீக்கிரம்..' என்று சிராஜ் ரமும் மடேகளை விரட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

'என்ன சிராஜ்.. ஓரே அமரக்களமா இருக்கு? என்னதான் விஷயம்?'

'சிராஜ்ணணதே தன் சிலவில இன்னக்கி எல்லாரையும் படத்துக்கு கபட்டிட்டுப் போறார். அபிச்சிக்கிட்டு வுளுவானுங்கண்டு காலையிலயே டிக்கெட் எடுத்துட்டு வந்துட்டார் Second Showக்கு. 'என்றார் ஒருவர்'

இல்ல. காரணம் வேறு இருக்க வேண்டும். பையன் திரியாமல் சொல்கிறான். 'என்ன படம்?' என்று கேட்டனே.

'குஞ்சுதந்திரம்!' - சிராஜ் என்னை வறறுப்பறேறினார். சே.. எப்போதோ ஒருமுறை நகரம் வந்து சினிமா பார்ப்பவன் நான். கனல் காந்தனின் படமாக இருந்தால் அல்லவா மபிளகைக்கு வலே இருக்கும்?

சினிமா பற்றிய என் சிற்றறிவை இங்கே சொல்லிவிடுகிறனே. சன்னையில் உட்கார்ந்து கொண்டே திருவனந்தபுரம் திரைப்பட விழா போய் வந்ததாக புரூடா விடுபவனல்ல நான். என்னமோ போன மாதம் திடீரென்று என்னை சினிமா விமர்சகன் போல காட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்று 'துரோகம்' என்ற குறும்படம் பற்றி எழுதித் தொலதைத்தனே. பெரும்படமென்றால் என்ன குறும்படமென்றால் என்ன? யாருக்குத் திரியும்? என்னைப் பொறுத்து சின்ன துன்பம்; பெரிய துன்பம். அவ்வளவுதான். இயக்குநருக்கு நான் துரோகம் செய்யக் கபடாதென்பதால் மட்டும் குறும்படத்தின் வசனங்களை ஒரு வரிகப்ட மாற்றாமல் எழுதினனே. 'அடப்பாவி.. அது மண்ணுமணி நரேப் படமாக இருந்தால் நாங்கள் என்னாவது?' என்று கடும் விமர்சன மெயில் வந்தது. 'என்னைப் பார்த்து பயில்!' என்று தோழி பத்மாவும் எழுதியிருந்தாள். அவள் சொல்வதை கேட்டுக் கொள்ளாததான் வேண்டும். 'Life is Beautiful' என்ற மலையாளப்

படம் பார்த்துவிட்டு நான் 'ஆஹா ஓஹோ'வென்று ஒரு இணையைக் குழுவில் எழுத, அது 'Dead Poets Society' என்ற படத்தின் அப்படமான காப்பி என்று அடகுத்த நிமிடமே அங்கே எழுதியவள் அவள். கட்டவே இந்திய சினிமாவில் இருக்கும் திருடர்களின் பெரும் பட்பியலையும் கொடுத்துிருந்தாள். மானம் போயிற்று எனக்கு. மணிச்சித்ரதாள் கொடுத்த ஃபாஜிலா இப்படி! அதுவும் எங்கிருந்து திருடியதோ, யாருக்குத் தெரியும்? கட்டுரையைப் படித்த சிராஜ், 'நீரும் துரளோகிதான்' என்று சொன்னார் என் னிடம்.

'ஆ..! எப்படி?'

'எத்தனை எழுத்தாளர்கள் எழுதின ஆனா ஆவன்னாலாம் நீ ம்பரு போட்பிக்கிறீ ரு அதுல!'

தரக்கம் ! ஹஜ்ரத்தின் 'தரக்கத்துக்கு அப்பால்' புத்தகம் ஞாபகம் வந்தது. அதில் ஒரு பாரா வரும் : 'தன் ஆயுளை செலவழித்து ஒரு அறிஞன் 'தனக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை' என்று புரிந்து கொள்வதை பாமரன் ஒரு நொடியில் உணர்ந்து கொள்கிறான் ; வேறு மாதிரி சொல்லலாம் என்றால் பாமரன் இறவைவனால் ஆசிர்வதிக் கப்பட்டிருக்கிறான் !'

ஆசிர்வதிக் கப்படவும் யோக்கியதை வேண்டும் .

எங்கோ போகிறேனே.... எதிர்பார்த்தாற்போல 'குஞ்சுதந்திரம்' படத்தில் எல்லாப் பஞ்சமும் இருந்தது. வழக்கம்போல, நடனக் காட்சிகளின் போது அந்த ஆயிரத்தோராவது அழகி திரையின் நடுவில் தோன்றி, விருட்டென்று ஓடி வந்து, அப்படியே இரண்டு தொடகையையும் திரையின் இரண்டு பக்கமும் விரித்து, நடுவில் உள்ள பகுதியைத் துக்கி மலே நோக்கி ஒரு அடி அடித்தாள். கலைப்படம் என்று நின்கைகிறேன். நயாகரா சீன் மட்டும் போதுமா கொடுத்து காசுக்கு? அல்நாசர் சினிமாவில் ஒன்பது பேருக்கு - என்னையும் சேர்த்து- டிக்கெட் மட்டும் 180 திரஹம் வந்தது. இதில் தியடேடருக்கு கட்டிப் போகவிருந்த அவரது நண்பரின் வேண்டின ஒரு கட்சி நேரத்தில் பழி வாங்கியதால் இரண்டு டாக்ஸி செலவு வேறு. ஏறியவுடனயே நாலு திரஹம் கொள்ளையடிக் கும் துபாயின் வினோத டாக்ஸிகள் ஐம்பது திரஹத்தைப் பறித்தன. தியடேடரிலும் ஒரு சவர்மா, பெப்ஸி கட்ட யாரையும் வாங்க விடவில்லை. எல்லா செலவும் சிராஜ்தான் .

படத்திலயே ஒன்றி விட்டார் சந்தோஷத்தில். சாப்ளினை தவிர யாரையும் பிபிக் காதவருக்கு வசன வேந்தர் கிரஸீவீ ரனின் 'முன்னாடி பின்னாடி' அப்பிப் பிபித்திருந்தது. சிரி சிரியென்று சிரித்தார். 'ஹா..ஹா' என்று வராமல் 'எஹ்ஹே எஹ்ஹே' என்று வரும் அவரது வினோதச் சிரிப்பு தியடேடரையே குலுங்க வைத்தது. இடவேளையின் போது அவர் அதிகம் சிரித்ததைக் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் . காட்சி முடிந்து ரீம் வந்தும் கட்ட சிரிப்பு நிற்கவில்லை.

தந்திரி ரொட்டியை வாங்க விட்டு தன் கையாலயே 'சிக்கன் சவ்மனே' என்கிற நஜ்ஃப் ரஸெடாரண்ட் ஐட்டத்தை சப்பராக தயார் செய்து அனைவருக்கும் பரிமாறினார் .

'எங்கயும் போய் டாஜீங்க..அங்கயே இருங்க!' என்று சொல்லிப் போய்போய் விட்ட நடிகன் ஒருவன் போல மிமிக்ரி செய்து கொண்டே என்னை அடகுத்த நாளும் பகலும் இருக்கச் சொன்னார். சச்செஃப் அல்கலீ ஜில் பிரியாணி ஆர்டர் கொடுத்து இருக்கிறாராம் .

ஓர் மணு 150 திரஹம் வாங்கினாலும் பக்கா பிரியாணி. cheap and best. அரபி இந்திய fusion மசாலா. ஆம் பஃர் பண்டாரிகளின் கைவண்ணம்.

இரவு அவர் ரஃமிலயே தேங்கினேன். என சகோதரன் அறகைக் குப்பாயிருக்கலாம்தான். ஆனால் இந்த கவிஞர் விட மாட்டனே கிறாரே அன்பால் என்னை குளிப்பாட்டிய வண்ணம்.

அன்பாலா? தவறாக சொல்கிறேன். பஃததை மயக்கம் தரெயவில்லை பஃலும்!

Vodka. நான் நீண்ட நாட்களாக ருசிக்க வண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட பானம். எப்படி இருக்கும் என்று பார்த்தது கஃட கிடயைத்து. சினிமாக்களில், பெரும்பாலும் வில்லன்களின் கையில் இருக்கும், சப்பையான, வளைந்த, சிலவர் நிற டப்பாக்களைப் பார்த்து அதன் வடிவத்தின் மலே எனக்கு ஒரு காதலே வந்து விட்டிருந்தது. கடுமையான ரஷ்யக் குளிரையே விரட்டி விடும் என்று என் நண்பன் சொல்லக் கேட்டதுண்டு. இப்பஃது சிராஜ் காட்டியது அந்த டப்பா அல்ல. பாட்டில். பரவாயில்லை; கொண்டாடவதுதான் முக்கியம்!

நான் ஒன்றும் குடிகாரன் அல்ல. அது தப்பே அல்ல என்று தெளிந்து நாளாகிறது. ஆனால் ஊருக்குப் பஃகும் பஃது மட்டும் flight-ல் என தரெய்த்தகை காட்டுவனே. பஃகும் பஃது சந்தஃஷத்தகை கொண்டாட. வரும் பஃது துக்கத்தகை கொண்டாட. brand பெயர்கள் எல்லாம் சரியாகத் தரெய்யாத வெட்கத்தில், இது வண்டும் என்று கேட்காமல் பணிப்பெண் hot drinks-ஐ தட்டஃது நீட்டும் பஃது மட்டும் பார்க்க அழகான சிறிய பாட்டிலை நான் எடுத்துக் கொள்வதுண்டு. ஒரு முறை, ஒரு காலியான பாட்டிலைக் கஃட எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தனே. அடுத்துக் கேட்க யஃசனையும்.

ட்டிஃப்ரீ ஷாப்பில் அவரவர்கள் பாட்டில்களை வாரும் பஃது நான் மட்டும் சிகரெட் காட்டன்களஃது நின்று விடுவனே. மனைவி மலே பயம். யாருக்குத்தான் இல்லை? கணவர்கள் கொஞ்ச நரெமாவது தங்களை மறந்து மிதந்தபடி சந்தஃஷமாக இருப்பது இல்லற வாழ்க்கைக்கு உதவாத விஷயம் என்று மனைவிகள் நினைப்பதை குற்றம் என்று சொல்ல முடியாது. 'இப்படி தரெய்வலெ எல்லாத் தையும் எல்லாரட்டயும் காமிச்சிக்கிட்டு கெடக்குறாஃலலே' என்று, வீட்டில் சரியாகக் காட்டாத மாப்பிள்ளைகள் மலே வதேனைப் படவண்டும் தான். தவிர, பார்க்கிற பிள்ளைகள் கெட்டுப் பஃய்விட்டால்? இப்பஃதே என மகன் நான் சிகரெட் குடிக் கிற மாதிரி மாதிரி நடிக் கிறானாம். 'வாழ்க்கையில் நடிக் கக் கஃடாது' என்று என் வாப்பா எனக்கு சொன்ன அறிவுரையை சகலவித அனுபவ பாத் தியதகைகளஃது என மகனுக்கு transfer செய்யும் பஃது சஃடா பாட்டில்கள் பிராந்தி பாட்டில்களாக மாறுவதற்கு வாய்ப்பும் இருக்கிறது.

'காசு கொடுத்து காண்டு வாதம்' வண்டாம். நம் தப்பு நம்மஃது பஃகட்டும். பிள்ளைகள் தனியாக அவர்களின் தப்பை பின்னர் செய்து கொள்வார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மலே... குடிப்பது ஃறாம். சஃரக்கத்தில் உள்ள மது? அதில் ஆலஃஃல இல்லை என்று ஆலிம்கள் இங்கிருந்து கொண்டே அபித்துச் சொல்கிறார்கள். இல்லை என்று எப்படித் தரெய்யும் என்று மடக்கினால் பஃததை இல்லாதது அப்படித்தானே இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறார்கள். பஃததை இல்லாவிட்டால் அது என்ன மது? சமயத்தில், விளக்கத்திற்காக அடைய்ப்புக

குறிக் குள் வரூம் வசனங் களூக் கு கிடகைக் கிற மூக் கியத் துவம் ஆண்டவனின் வாரத் தகைகளூக் கு கிடபை பதில் லை.

முஸ்லீ ம்கள் நன்றாக குடிக் கலாம் என்றே எனக் குப் படுகிறது. இங்கே குடித் தால் தானே மலேலகத் து மது ஓரிஜினலா அல்லது கள் எச் சரக் கா என்று திரிந் து கொள்ள முடியும்?

'எல்லாவற்றிலும் உள்ள ஆண்டவன் ஆல்கஹாலிலும் இருப்பான் அல்லவா? ஏன் அவனை விழுங்கக் கூடாது?' என்று ஒரு நண்பரைக் கேட்டேன். அவர் ஆன்மிக மது நிறையைப் பரூக் குபவர்.

'ம..பீ யிலும் தான் இருப்பான். வழிச்சி வாயிலே வச்சிக்கையேன்..' - அவர் கோபத்தில் ஆண்டவன் இருந்தான்.

இது பற்றியும், மது-ரம் அருந்துவதில் உள்ள என்க் கலக் களையும் ஒருமுறை சிராஜிடம் விவரித் த போது **Vodka** பற்றிய ஆசையையும் சொல்லியிருக்கிறேன் போலும்! அதை ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டு இப்போது நண்பர் சந்தோஷப் படுத்துகிறார்! ஆனால் ஒரு புதிய அறையில் அதுவும் அதனை வயதுப் பையன்களூக் கும் நடுவில்..

தயங்கினேன்.

'இதெ ஆரூ ஜ் சாறோட கலந்து சாப்புட் டாத் தான் நல்லா இருக்கும்' என்று ஒரு பையன் சொன்னதும் தான் திம்பு வந்தது. விலை மலிவு என்று அஜ்மா'னிலிருந்து அவன் தான் வாங்கி வந்தானாம். இந்த வியாபாரம் இல்லையென்றால் அங்குள்ள மன்னர் கஷ்டப் படுவார் இல்லையா என்று சிரித் தான். இப்போது துபாய் வருபவர்கள் விஷயம் திரிந் த பையன்களாக இருக்கிறார்கள். 'raw'வாகக் குடித் தால் தாண்டையெல்லாம் எரியுமாம்.

பையன்கள் மட்டுமல்ல, அந்த ரூமில் இருந்த ஓவ்வொருவரும் விசேஷமானவர்கள் தான். நாற்பது லட்ச ரூபாய் க்கு பங்களா கட்டியிருக்கிற ஒருவன் இங்கே அழகக் கடந்த கட்டிலில், கிட்டத்தட்ட கோவணம் மாதிரி உடுத்துக் கொண்டு படுத்துப் பான். கேட்டால் 'நான் காஞ்சி காமகோடி மாதிரி.. ஹி..ஹி..!' இன்னொருத்தன் வறோவகை. சிகரெட்டுகளை ஊதித் தள்ளிக் கொண்டு இருப்பான். சாம்பலதைத் தட்டப் படுக்கையின் அடியில் ஒரு பெரிய பிரம். அது நிறைந்து போனது ஒருநாள். பிரம்-ஐத் துக் கி வளியில் போடப் போகிறான் என்று நினைத் தால் அதை அப்படியே படுக்கைக் குக் கீழே மலேலும் தள்ளிவிட்டு இன்னொரு பிரம்-ஐ அடியிலிருந்து உருவூகிறான்! இந்த லட்சணத்தில் ஃப்ளாட்டை எடுத்துத் திருப்பவனின் நண்பர்களான இந்தியக் 'கூர்வி'கள் என்னும் கோட்டான்களோ அவ்வப்போது கிட்டமாக வந்து குடித் து விட்டு, காசு கொடுத்துத் தங்கியிருப்பவன் இருப்பவன் மலேலெல்லாம் கொழுகொழுவென்று எச்சில் துப்பும் - ஏதோ ஒரு ஹோட்டலில் எந்த நாட்டும் குட்பிகளூடனோ போட்ட ஆட்டத் தை நினைத் து. இது போதாதென்று கனடா லண்டன் என்று பிழகைக் குப் போன சில புத் திசாலிகள் திரும்ப வரூம் போது துபாயதைத் தநீந் தடுத் து (ரண்டு ரூவா சாமான்கள் நாலு வாங்க வேண்டுமே..!) ஒரு 'தல்லிப்பொலி' ஹோட்டலில் ரூம் கட்டப் போடாமல் இங்கே நடு ராத் திரியில் வந்து கக் குப் பக் கத்தில் இடம் போடும் - காசு கொடுக் காமல். இவர்களையும் ஒரு லட்சம் மட்டிப் பிச்சிகளையும் மறந்து துங்கலாம் என்று பாரத் தாலோ... ஜட்டிப் போடாத

அறபைப் பையன்கள் ! எப்போது பார்த்தாலும் கலையிதை துக்கிக் கட்பிக் கொண்டு 'டங் டங்' கென்று ஆட்பிக் கொண்டு... இவர்களபைப் பற்றி குறசை சொல்லலாம் என்று சிராஜை நோக்கினால் அவர் பாட்டுக்கு ஏதோ பழயை ரடேயியோ கும்பிழதைத் திருகுவது போல தன் குறியின் தலயை கலையியோடும் உருட்பிக் கொண்டிருப்பார். சே...உலகக் குருடர்கள் அனவையுக்கும் ஒளிமயமான கண்கள் கிடகைக் ஓரே ஓரே வழி அவர்களை துபாய்க்கும் வரவழதைத் து இந்த ரபிமில் படுக்க வபைப் பதுதான் .

வோட்காவை குடித்தே ஆக வணேட்டும் .

பார்க்க பட்டெரோல் மாதிரி இருந்தது.

ஓரு கிளாஸில் கொஞ்சம் ஊற்றிக் கலந்து கொடுத்துதான் ஓரு பையன் . பிரமாதம் ! பத்தே நிமிடத்தில் முகம் ஜிவூ ஜிவூவென்று இழுக்க ஆரம்பித்து விட்டது. போதகைக்கே உரிய அடயாளங்கள் என்னதன் மடியில் போட்டுக் கொண்டன . எழுந்து நின்று நான் steady-யா என்று பார்த்துக் கொண்டனே . பையன்கள் சிரித்தார்கள் . steadyதான் . ஆனால் நடமைட்டும் தள்ளாடியது .

சிராஜ் சயெத் திருந்த (ஆமாம் , அவர் எழுத மாட்டார்) கவிதை ஒன்றின் கடசை பாரா . ஞாபகம் வந்தது . 'யோவ் .. நீ பசோம இந்தாலும் உன் கவிதை பசேதுய்யா போதயையில் ' என்றனே . குடித்தால் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறது மனது... அதுவும் இன்னொருவர் வாங்கிக் கொடுத்துதால் சிறகடித்து அல்லவோ பறக்கச் சொல்கிறது..! ஓரு மரண அறிவிப்பைக் கட்ட கவிதை மாதிரி காட்டும் அதன் மகத்துவத்ததைதான் என்ன சொல்வது!

'இதென்ன போதை ? permit , licenceண்டு அலயாம குறசைச் ச காசுலெ நாமளே சிஞ்சிட முடியும் சப்பரா !' என்றார் சிராஜ் .

ஆஹா , நிஜமான 'டாஸ்மாக்' கவிஞர்தான் . சந்தோஷமாக இருக்கும் போது எல்லா தொழில் ரகசியங்களும் வெளி வந்து விடுகின்றன!

'கிரபே' ஜூஸ் ஓரு can - 5 லிடர் போதும் - வாங்கிங்குங்க . கொஞ்சோண்டு ஈஸ்ட் , கொஞ்சம் அரிசி , அரை கிலோ சீணியை அதுலெ போட்டு இததைதெனம் ஓரு தடவை வயெல்லெ ஓரு மணி நேரம் வச்சிட்டு எடுக்கணும் . முக்கியம் - மட்பிலெ ஓரு ஓட்டை இக்கெனும் . இப்படி பதினைஞ்சி நாளும் . இததை வறே ஏனத்துலெ வடிகட்டி ஃப்ரிட் ஜல்லெ வச்சிடுங்க . அவ்வளவுதான் . daily கொஞ்சம் குடிச்சிப் பாருங்களனே . super kick ! உடம்புக்கு நல்லதும் கட்ட . அந்த காலத்துலெ இப்படித்தான் சிஞ்சாங்க' - சயெ நேர்த்தியை விவரித்துக் கொண்டே சனெற்றவர் 'உவ்..வே..' என்று அப்படியே என்மலே வாந்தி எடுத்துது படு விசேஷம் .

சிராஜுக்கு குடிக்க மட்டும் வராது . அதிக பட்சம் ஓரு கனேப் பீர் . முடிந்தது . மடித்திரம் வருகிறதே இல்லையோ , போதையோ வாந்தியோ வந்து விடும் .

ஓருமுறை - ஏழெட்டு வருடங்களுக்கு முன் என்று நிகைக்கிறனே - வலேபர் பக்கத்து ஊரில் வலேபை பார்க்கும் நண்பன் ரஃபீக் -ஐ பார்க்கப் போயிருந்தோம் . அவன் நடத்திக் கொண்டிருந்த கம்ப்யூட்டர் இன்ஸ்டிட்யூட்டில் எதயாவது கற்றுக் கொண்டு வாழ்க்கையில் முன்னறே விட வணேட்டும்னென்றுதான் . எழுத்தார்வம்

Written by - ஆபிதீன் -

Monday, 18 February 2019 06:39 - Last Updated Monday, 18 February 2019 06:42

கிடகைக்குமாம். ஊரை விட்டு வந்த துணிச்சலில் அங்கு நுழைந்து 2 பாட்டில் பீர் குடித்தனே. சிராஜின் வண்டுகோள் அது. சாதாரணமாக இருந்தாலே போதுமாம். இதற்கும் முன்பு ஒரு முறை அவர் நாங்கபீர் வந்தபோது அவரை மகிழ்விக் கநான் காரகைகாலுக்கு கட்டிக் கொண்டு போனனே. எல்லா பார்ட்களும் மட்டியிருந்தன. காரகைகாலிலா! கட்சியில் பார்த்தால் அன்று காந்தி ஜெயந்தி!. அன்றிலிருந்து தாஜிக் கு காந்தி என்ற பெயரை எடுத்தாலே பிடிக் காது, மஹாத் மாவுக்கு எப்படியெல்லாம் எதிரிகள் முளகைக்கிறார்கள், பாருங்கள்!

ஏலகிரியில் 'காந்தி தாத் தாவுக்கு ஜே' என்று சொல்லி கொண்டே சிராஜ் பாட்டிலை எடுத்தார் கையில். அவ்வளவுதான்! போததை வந்து விட்டது! ரஃபீ க் நிதானத்தில் இருந்தான். குடிக் காத் தால் அல்ல, வியாபாரம் செய்வன ரஃபீ க் நடத்தும் வகுப்பில் தான் பிடிக் கிறான். புத்திசாலியாக மாறிய ஓரே மாணவன்!

இல்லாத கண் கொள்ளாத காட்சியெல்லாம் கண்டு - கழிந்தும் விட்டுத் திரும்பினோம்.

சிராஜ்தான் பிடிக் கெட் எடுத்தார் பஸ்ஸில்: 'ஏலகிரிக் கு 3 பிடிக் கெட்!'

கண்டக்டர் சிரித்துக் கொண்டே சரியான ஊருக்கு கொடுத்தான்.

அந்த மாதிரி போததை வந்து விட்டது போலும் இப்போது.

வாந்தியை இருவரும் சூத்தப்படுத்திக் கொண்டதும், 'பதினஞ்சி வருஷத்துக்கு முன்னாலே உங்க ஊர் கடற் கரையில் நானும் நாக்கபீர் பித்தனும் நா.கோ. ராமசாமிட எழுத்தபை பத்தி சண்டை போட்டிக் கிட் பிக் கும் போது நீ ங்க சும்மா உட்கார்ந்திருந்தீ ங்க! ஏன்?' என்று பழசயெல்லாம் மறு வாந்தி எடுத்தார் சிராஜ்

'கடல், நா.கோ.ராமசாமியை விட பெருசுண்டுதான்'

'இப்ப?'

'இப்பவும் கடல்தான் பெருசு!'

'இந்த மாதிரி நொட்டுறதயெல்லாம் உங்க ஊர் லெ வச்சிக் குங்க. தரையமே இல்லாத ஆளு நீ ங்க!'

'இருக்கிட்டுமே, அதனாலே என்னா?' - துணிச்சலாக சொன்னனே.

'மஹும்.. பத்து வருஷத்துக்கு முன்னாலெ, உங்க ஹஜ் ரத்ததை கிண்டல் பண்ணி 'கொடுக்கு'ண்டு கதை சஞ்சிருந்தீ ங்க. ஞாபகம் இருக்கா?'

'ஹஜ் ரத்துக்கு ஞாபகம் இக்கிது!'

'யோவ்.. இந்த வடையிலாம் வணாம். படிச்ச நீ ம்பரு எப்பி ஒரு சாதாரண ஆளு - சும்மா மஜிக் பண்ணி ஏமாத் துறவன் - கிட்டே போயி தண்ணி ஓதி குடிக் கலாம். நம்புறியுமா நீ ர?'

'தண்ணிலி ஓதி ஊத முடியும் டா ?'

'இல்லே..அப்படி சிஞ்சா வியாதி பொய்டும் டு'

'ஆமா.. ஆனா சயெற்றவங்க சயெயனும் ' என்றனே

'நீங்க கழப்பத்திலி இருக்கீங்க' - சிராஜ் கழம்பாமல் சொன்னார்.

எனக்கு ஏக எரிச்சல். கழம்பக் கட்ட ஒரு மனிதனுக்கு உரிமை இல்லையா ? என்ன உலகமய்யா இது..!

நான் பதிலுக்கு அவரை பிடுங்கினனே. பீர விட வோட்கா உசத்தி.

'பெரிய்ய பெரியார் புடுக்கு நீங்க. துபாய் புறப்பட்டு வறறதுக்கு முன்னாலி எங்க ஊர் தர் ஹாவாலி வந்து ஒரு ராத்திரி புடுத்துட்டு வரலையா ?'

'try பண்ணுனனே. lifeலி ஒரு பாதி இதுலையிலாம் நம்பிக்கையில்லாம இருந்தாச்சு. ஒண்ணும் கிடக்கலே. சரி, மாத் தி இருந்து பக்கலாம் டு தோணிச்சி. success ஆனவன் நறையை பரே அந்த மாதிரி இடத்துக்கு போறானே.. ஏதும் இருக்காமோண்டுதான்..'

'எனக்கும் அப்படி தோணியிருக்கலாம் ; இல்லையா கவிஞரே !'

சிராஜுக்கு இப்போதுதான் போத பானது. 'நீங்கதான் என கவிதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரை கொடுக்கனும்' என்றார்.

அப்பாடா... எங்கே அவருடைய சந்தோஷம் இந்த மாதிரி திடீரென்ற மண்ட விவாதங்களால் காணாமல் போய் விடவில்லை. பெரிய சந்தோஷம் தான் போலும். அவர் முன்னுரை கட்டதில் எனக்கும் பரம சந்தோஷம். என நமச்சல் கொஞ்சம் தீர்ந்தது. தவிர, முன்னுரை எழுத நான் தகுதியானவனும் கட்ட. அதுவரை ஒரு கவிதையும் நான் எழுதியிருக்கவில்லையே !

அலுத்துக் கொண்ட மாதிரி சொன்னனே : 'நம்ம பாஸ்கரன் கட்ட 'தொடர்கதை உலகத்திலே வறற அவர் தொ.க பத்தி என அபிப்பிராயம் கட்டிக்கிறார். அதுக்கே என்னடா சொல்லறதுண்டு முழிச்சிக்கிட்டிக்கிறனே..'

'என்ன கஷ்டம் ? உங்க தொடர்கதை நல்லா இருந்தது. இன்னும் படிக்கவில்லையெண்டு எழுத வேண்டியதுதானே !?' - சிராஜுக்கு சமயத்தில் நகைச்சுவை பிய்த்துக் கொண்டு வரும்.

நல்ல விமர்சனம், இல்லே ? இதையே நான் சிராஜுக்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

'எங்கயோச்சும் ஹோட்டலுக்குப் போயி டான்ஸ் பார்க்கலாமா ? புதுசா ஒரு மெட்ராஸ் ட்ரீப் வந்திருக்காம் ரவிய்ய ரிஸ்டாரண்ட் பக்கத்துலி உள்ள ஹோட்டலிலே' - சிராஜ் கப்பிட்டார். இன்னும் சந்தோஷத்தை கொண்டாட வேண்டும் போல இருந்திருக்க வேண்டும். நட்சத்திர ஹோட்டலில் பில்லி டான்ஸுக்கு சிலைவு சயெயக் கட்ட சிராஜ் ரெடி.

Written by - ஆபிதீன் -

Monday, 18 February 2019 06:39 - Last Updated Monday, 18 February 2019 06:42

'இன்னும் ரெண்டு மணி நேரத்துலெஃபஜர் வந்துடும். தபங்குங்க அண்ணே.. ரொம்பக் கட்டை கீழே இறங்கி உகாண்டாக் காரியை போட்டுட்டு வந்து படுங்க' - ஓரூ பையன் சொன்னான். வழிகாட்டி.

'அந்த கன்றாவிக் கு இங்கயே பேசிக் கிட்டிக் கலாம். ஆமா.. எப்படி இவளங்களை மனசு வந்து படுக்க வகை கிறானுங்க!' - கட்டை.

'நிக்க வச்சி சயெற்து சிரமம் டுதான்' என்றான் அவன்.

சிராஜுக்கு ஏக குஷி. எழுந்து அனைவருக்கும் இஞ்சி தட்டிய சூலமைனி போட்டுக் கொடுத்து தபுக்கத்தை விரட்டினார். பையன்கள் சீட்டு விளையாட ஆரம்பித்தார்கள். பி.வி.பியில் புளூஃபிலிம் பாத்துக் கொண்டே. முட்டாள்கள் நாங்கள் இலக்கியம் பேச ஆரம்பித்தோம். ஜெயமோகினி வராமல் என்ன இலக்கியம்? இன்னும் அவளது பத்மவகேம் பொறாமலை கொள்ளவே வகைகிறது. அப்புறம்.. பட்டுக்கோட்டை பாக் குருக்கு கதா விருது கிடதை திருப்பது; ஜானகிராமன் மொழிபெயர்த்த 'குள்ளன்' இன்னும் கையில் கிடக்காமல் இருப்பது; பிரமீள் ஓரூமுறை தன்னை ஓரூ புறம்போக்கு மாதிரி சாதாரணமாக பெயர் குறிப்பிட்ட நிரூபனை ஓங்கி அறநைந்து விட்டு அதே சாதாரணத்துடன் போய்க் கொண்டே இருந்தது; பால் சக்கரியா என்று பேச்சு நீண்டது.

ஓரூ முக்கியக் கண்டுபிடிப்பையும் நிகழ்த்தினோம். சொற் சிக்கனத்துக்கு புகழ்பெற்ற பிரபல எழுத்தாளர் பி. கலிங்கராஜின் பெரும் பாலான கதைகளில் காணாமல் போகும் எரூமலை உண்மையில் கலிங்கராஜதோன் என்பதே அது. இரூவருக்குமே போதலை போய் விட்டது என்று நனைக்கிறேன்.

'உங்க மாதிரி ஆளங்கலாலே எங்களுக்கு என்னா பிரயோசனம்?' என்று ஓரூ பையன் சமெ களேவிகட்டை சீட்டை விட்டு கண்ணைத் திருப்பாமலே.

சிராஜ் விளக்கமாகப் பேச ஆரம்பித்ததில் பையன்கள் தபங்கிப் போனார்கள். நல்ல வளே, நான் சொல்ல ஆரம்பித்தால் இறந்தே போயிரும்பார்கள். இறப்பு இப்போதெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறது.

எனக்கும் தபுக்கம் கண்ணை சூழற்றியது.

எரிகிற களே ஸ்டவ்வின் மலே படுக்கையை வகைகாததுதான் குறை என்கிற மாதிரி கபட்டம் உள்ள அறையில் நன்றாகவே தபுக்கம் வந்தது. வோட்காவும் சிராஜின் சந்தோஷமும் அமதியை கொடுத்து திருக்க வணேடும். கனவில் ஹஜர்து 'கொடுக்கு' என்றார்கள். மூழ்த்தால் காலமைனி 11. சிராஜைக் காணோம். பிரியாணி கொண்டு வரப் போயிரும்பார்.

வளேளிக் கிழமையில் பிரியாணி அல்லது நயெச் சோறு தின்றே விட்டுத் தபுக்காவிட்டால் தொழுக மாதிரியே இருக்காது.

மறூ தபுக்கம். 'கொடுக்கு' என்றார்கள் ஹஜர்து மறூபடியும். அலறி விழித்தனே. அல்லாஹ் வே, இங்கிருந்து நாலு மணிக் கு புறப்பட்டால் தான் வியர்வையே ரபுற்றில் குளித்தபடி ஆபரா வழியாக பர்துபாய் பஸ் ஸ்டாண்ட் போய் 61ஆம் நம்பர் பஸ்ஸைப் பிபிக்க முடியும். இல்லையென்றால் வார விடுமுறையில் வந்து உயிருக்கு உரம்

போட்டித் திரும்பும் கட்ட நடுநிலை மச்சுத் திணற வணை டியிருக்கும்.

சிராஜிடம் சொல்லிக் கொண்டு புறப்பட வணை டியதுதான். வழக்கமாக, தங்கும் ஒருவரை எழுப்ப தங்கும் இன்னொரு ஆளதை தட்டி உதவிக்கு அழைப்பதுதான் அறிவாளியான என் வலை. சிராஜ் நண்பர். இன்னும் தன் சந்தோசத்தை சொல்லாத நண்பர் வறே. நானே எழுப்பத்தான் வணை டும்.

சிராஜ் அசந்து தங்கிக் கொண்டிருந்தார். வயோதிகத்தில் சூருங்க ஆரம்பித்த கண்ணங்களில் கண்ணீர் காய்ந்திருந்தது.

எனக்கு மனம் வலித்தது. எவ்வளவு ஹாஸ்யம் நிரம்பிய எழுத்தாளன்! இருபது வருடங்கள்க்கு முன்பு கணையாழி இதழில் வந்திருந்த அவரது 'போர்ட்டர்' கதையை வாசித்திருந்தால்தான் தெரியும். விழுந்து விழுந்து சிரித்திருக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில், மதறாஸுக்கோ நாகப்பட்டினத்திற்கோ பெரும் பெரும் பிரம்புக்கட்டகைகளுடன் கப்பலில் வந்து இறங்குவார்கள் சபராளிகள். இப்போதல்லவா வறும் பிரம்படியோடு வருகிறார்கள்! அதை விடவோம், அந்தக் கதைப்படி சிராஜ் மதறாஸ்போவார் - வயிட்பார்ட்டியான தன் சொந்தக் காரரை இறக்கிக் கொண்டுவர. ஹார்பாரிலிருந்து இதோ இருக்கிற மண்ணடிக்கு ஐந்து ரூபாய்க்கடேபான் டாக்ஸிக் காரன். டாக்ஸியில் சாமான் தூக்கி வகைக்கும் போர்ட்டரோ மறு ஐந்து க்கடேபான். மறுக்காமல் தனாவெட்டோடு கொடுக்கப்போகும் சொந்தத்தை சத்தம்போட்டு சிராஜ் தடுப்பார். சண்டை போடுவார். பின் எக்மோரிலும் சண்டை. சொந்தக் காரர் சத்தம்போட்டதும் தான் சிராஜ் அடங்குவார் ஒருவழியாக. கட்சியில் ஊர்வந்து இறங்கியதும் ரயிலடியில் ஒரு போர்ட்டரைப் பார்ப்பார்கள். 'எவ்வளவுடா?' - அலட்சியமாக அவனிடம் க்கடேபார் சொந்தக் காரர்.

'ஒரு ரூபாய் தாங்க சாமி'

'அயோக்கியப் பயலே... அதெல்லாம் முடியாது, நாலணாதான்!'

சொந்தக் காரரின் மனைவி பெயர் 'சுமையா' என்பது வறே சிராஜுக்கு அந்த சமயத்தில் ஞாபகம் வரும்.

சிரிக்காமல் எப்படி இருக்க முடியும்? மன்னியுங்கள், கல்லுளிமங்களான உங்களையே சிரிக்க வைப்பதுபோல் எனக்கு எழுந்த வராது. அந்த சிராஜா இப்படிக் கண்ணீருடன்? நம்பிக்கைவாதியாயிற்றே... 'கிளம்புறனே.. ஆமா, என்ன விஷயம்?' என்று க்கடேட்டேன்.

'நாளையிரேந்து விசாவோட வலை கிடச்சிச்சி - துபாய் ஏர்போர்ட்டல். ஓங்களைப் போலவே அங்கே நானும் போர்ட்டர்' என்றார். அந்த நொடியில், உட்டச்சரேயில், அவர் வீட்டு மாடியிலிருந்த சிமண்ட் விமானம் தன் இன்னொரு இறக்கையையும் ஓடித்துக் கொண்டு வானில் பறந்தது.

(முடிவு)

<https://abedheen.com/>

H. Abedeen abedheen@gmail.com